

Prekentekest: Joh 14,27

Jesus sa: Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet.

Slik lyder det hellige evangelium.

Nå etter julaften har det for noen vært hektiske dager med bytting av gensere som var for små eller for store, bøker man fikk to av og ting man ikke ønsket. Så tenker jeg at så fint å ha en bytterett. Så fint å kunne gå tilbake til start og handle på ny. Det blir med denne bytteretten i butikkene som med Control-z tastene på pc-en. Vet du hva det er? Hurtigtastene for å angre på pc-en? Jeg har av og til tenkt at så fint det måtte være å ha en angreknapp i livet. En hurtigtast for alt som gikk galt, en Control-z angretast som lot folk starte forfra igjen og ta de rette valgene på ny ved behov.

Men slik er det ikke med livet, og slik er det definitivt ikke med et år. Det finnes ingen returordning for et år man ikke er fornøyd med. Vi er nå inne i årets siste time. Om litt er 2017 plassert i minneboka. Det du har gjort og den du har vært i 2017 er limt inn med Superlim eller med Araldite. Det nytter ikke å forandre på det som har vært. Det nytter ikke å redigere i etterkant og sette inn nye sider eller nye bilder. Det du gjorde den 17. juni eller den 10. april, det står i livets minnebok med blekk.

Vi runder et årsskifte og etterlater oss en rekke handlinger, tanker og ord som har vært gode, gjerninger som gjorde godt for andre, ord som var til oppbyggelse, trøst eller nyttig formaning, eller irettesettelse på en god og rett måte. For også irettesettelser kan høre med til det gode, om enn smertefulle for begge parter.

Livet er på godt og livet er på vondt. Vi glede oss over et nytt år, men før vi forlater det gamle er det tid for en nøktern vareopptelling. Hva gikk godt og hva gikk feil. Så kan vi glede oss over det som gikk bra, men huske på at der vi har skyld i uvennskap og uoverensstemmelser, der påligger det også et ansvar for å gå til den andre med en ydmyk bønn om tilgivelse og forsoning. Et år byr på mange store utfordringer, men av disse er de skrittene en går med et 'unnskyld' de tyngste stegene å gå, men også de mest nødvendige og viktige.

For mange var ikke dette et tema. Men for den som i løpet av det jeg har sagt kom til å tenke på en sak der du ikke har ren samvittighet, for deg er dette steg du trenger å gå for å komme videre på den veien Gud har kalt deg til å gå, nemlig forsoningens og tilgivelsens vei. Denne veien går til den du tenker på akkurat nå, og du har et budskap med deg, en innrømmelse av skyld, eller en bønn om forsoning og vilje til vennskap.

Sånn er det å runde et årsskifte. Livet er en gave, men livet er også en oppgave, og med oppgaven følger et stort ansvar for å følge det som er sannhet og rett. Hverdagen møter oss med mange krav. De lettvinde løsningene gir ikke alltid fred i sinnet. Det er nå en gang sånn at veien til å ha det godt på sikt ofte går gjennom smerte. Det finnes dem som er på flukt hele livet, på flukt fra sine

vonde følelser eller vonde minner, fordi en er redd for smerten, redd for det som gjør vondt, også fordi en har opplevd så mye av det. Veien til å komme videre er å la seg konfrontere med frykten, stille seg ansikt til ansikt med det en er redd for, men under trygge forhold.

Vi mennesker er ulikt skrudd sammen. Noen er mer følsomme enn andre. Noen er mer tilbaketrukket og private enn andre. Noen er mer impulsive, og noen mer kontaktsøkende. Men uansett hvem vi er og hva det året vi nå forlater har gjort med oss, så står en ting fast: Jesus er glad i oss. Jesus er glad i meg. Jesus er glad i deg.

Vi mennesker dømmer ut fra det vi ser og hører. Jesus er glad i deg, ikke ut fra hva andre har å si, men ut fra at du er skapt i Guds bilde. Det er som menneske du er verdifull for Gud. Dette kan ikke noe rukke ved eller forandre på, uansett hva du har gjort, sagt eller tenkt i året som gikk.

Det er ikke våre egenskaper som gjør at Jesus er glad i oss. Heller ikke vår kjærlighet til ham, hvor stor eller liten den enn måtte være. Heller ikke hva vi kan gjøre av gode ting. Jesus elsker oss med den samme typen kjærlighet som en mor eller far kjenner for sin lille nyfødte baby. Man vil gjerne beskytte den og man er glad i den, ikke fordi den lille babyen har gjort seg fortjent til det. Den bare skriker og gjør i bleiene dagen lang, jo pluss at den smiler innimellom og lager koselige lyder også riktig nok. Men som foreldre er man glad i sine barn og elsker dem over alt i verden fordi de er barna våre. I alle fall er det slik det skal og bør være, og heldigvis oppleves for mange.

Så tenker jeg at slik er det også med oss for vår himmelske Far og for Jesus. Vi er som store babyer som elskes, ikke for annet enn at vi er barna til Gud og søsken til Jesus. I virkeligheten er vi jo ikke babyer, men vi elskes som Guds barn fordi vi er det.

Foran oss ligger 365 nye dager i 2018. Det er dager med forventning, dager vi drømmer om at må bli gode. Og hver av disse dagene er en ny mulighet til å leve slik Jesus vil. Han har kalt oss til fred, en indre fred som gir stillhet og ro midt i den uroen livet kan påføre hver enkelt. Her gjelder at veien til fred går gjennom forsoning med Gud og forsoning med mennesker. Jesus sa: «Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet.»

Dette er et trøstens og oppmuntringens ord å ta med seg inni det nye året. Noen kjenner på angst til tider og føler på motløshet. For noen hører dette med til det å være menneske. Man blir ikke kvitt angsten, men man legger også denne fram for Gud i bønn. Så får det hvile der i trygge gode hender.

Det er ikke de tingene en legger fram for Gud som er farlige, men den motløsheten og angsten som styrer folk bort fra Jesus og får folk til å gi opp å følge sin Herre og Mester. Det må vi ikke la skje, men derimot elske Jesus av

hele vårt hjerte og av all vår kraft. Men vi kan ikke elske Jesus som annet enn respons på at han har elsket oss først. (1Joh 4,19)

Så finnes det ved et årsskifte ingen angretast på selve livet. Men det finnes en Frelser som tar imot og som tilgir.

Når alt oppsummeres av hva som var viktig gjennom et helt år, tror jeg det å leve i nåden og freden med Gud og medmennesker rager i tet. Måtte det også være slik for hver og én av oss i det nye året.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.